

INRI

Als dankbare herinnering aan onze papa

Johannes Antonius Broeders

echtgenoot van

Anna Beckers

geboren te Dongen 4 mei 1918,
overleden te Dongen 12 maart 1981.

Soms wordt een gebied in de natuur wel 'ns een stukje ongeschonden paradijs genoemd, omdat de mens daar nog niet geweest is en ook nog niks heeft kunnen bederven of vervuilen. Maar achter het hoekhuis aan de Amstelstraat in Dongen waan je je ook in een stukje paradijs. En hier is wèl een mens geweest. En die heeft daar met eigen hand, vindingrijkheid en 'n kennersblik op 'n paar vierkante meter een waar vogelparadijs geschapen.

En die mens is onze Papa. Wij zijn trots op hem. Waar mensen spontaan tussen al die vogels uitroepen: wat mooi, daar kunnen we gelovig vermoeden, dat God over dit stukje wereld achter ons woonhuis ook bij zichzelf gezegd zal hebben: wat mooi! Zoals in het boek der schepping geschreven staat: God sprak..... "Er moeten vogels vliegen....." En God zag dat het goed was. Want op dit plekje aarde vliegen vogels zoals men zich die in het paradijs voorstelt met allerhande kleuren en vormen, in ontelbare krioelende bewegingen en met zoveel verschillend gefluit en gekwetter uit al die keeltjes: één harmonieus geheel.

Daarin kom je natuurlijk wel iets op het spoor van onze Pap; hoe hij was van karakter, want uit zijn spaarzame woorden kon je

dat niet zo goed opmaken. Hij was een stille man. Achter ons huis zag je weerspiegeld hoe hij binnen in huis was, zijn eigenlijke aard, nl. één en al aandacht en zorg voor zijn gezin. Dat ging hem boven alles. Hij was trots op zijn kinderen en kleinkinderen. En hij schuwde 't niet om volop mee te helpen in het huishouden. Dat hoorde gewoon bij zijn dagelijkse bezigheden. Hij heeft zichzelf veel kunnen ontzeggen en als 't van hem gevraagd werd kon hij zichzelf helemaal weg-cijferen. In deze tijd, waarin de trouw niet meer zo vanzelfsprekend is, hebben wij in hem zo'n man van trouw meegemaakt, dat hij ons daarin een heel leven lang zal bij-blijven.

Die trouw beoefende hij ook tegenover de kerk. Hij was een gelovige man en hij wist waarom hij geloofde. Jarenlang is hij ook een trouwe kollektant geweest, totdat hij ermee moest ophouden vanwege zijn gebrek-kige gezondheid. Dat heeft hem trouwens op alle gebied veel parten gespeeld. 't Was alsof hij door die slechte gezondheid steeds meer op een kleinere plek werd teruggedrongen tot op die laatste enkele vierkante meter van zijn vogelparadijs.

Vanuit zijn eigen geloof vertrouwen wij nou op wat er voor hem vandaag gezongen wordt "in paradysum..... naar 't uiteindelijke paradijs mogen de engelen je nu begeleiden."

Voor uw belangstelling en medeleven
danken wij U hartelijk.

Familie Broeders